

A Pécsi Ítéltábla a dr. Baksay Sándor pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által képviselt **alperes neve** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2013. november 5. napján kelt, 15.P.21.199/2013/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének a másodfokú eljárásban felmerült díját a felperes köteles viselni.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az illetékes állami adóhatóság felhívására - az ott írt időben és módon - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében 602.000.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest azért, mert az élethez és szabadsághoz, valamint emberi méltósághoz való jogát súlyosan sértették, az életét tönkretették állandó zaklatásokkal és megfigyelésekkel az elmúlt 42 évben. Az 1972-ben végzett nyelőcsöműtét és az 1980-as években végzett fogorvosi kezelés során kontrasztanyagokat és mikroelektronikai eszközöket építettek be a testébe, továbbá a lakásán titkosszolgálati eszközöket, lehallgatókészülékeket helyeztek el.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte őt 100.000 forint perköltség megfizetésére az alperes javára, valamint külön felhívásra 1.500.000 forint feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére.

Az elutasító ítéletét az elsőfokú bíróság arra alapozta, hogy a felperes és az alperes között a Ptk.28.§-a szerinti jogviszony nem áll fenn. A felperesen a nyelőcsőműtétet kórházban, a fogorvosi kezelést pedig fogorvosi rendelőben végezték. A kórház, a rendelőintézet, a katonai titkosszolgálat, illetőleg a **B** az alperes önálló jogi személyiséggel rendelkező szerve. A Ptk.28.§-ának (4) bekezdése szerint jogképességük kiterjed mindazokra kötelezettségekre, amelyek jellegüknél fogva nem csupán emberhez kötődnek. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az állandói bírói gyakorlat szerint az alperes a Ptk.28.§-ának (1) bekezdése szerint vagyoni jogviszonyok alanyaként jogi személy, de csak a jogszabályokban meghatározott esetekben lép közvetlenül jogviszonyba. Nem terheli az alperest mögöttes helytállási kötelezettség az állami intézmények, költségvetési szervek (kórház, **B** stb.) tevékenységéért. Ha ezek az állami költségvetési szervek kárt okoznak, károkozó magatartásukért közvetlen felelősséggel tartoznak. Nem áll fenn ezért a Ptk.339.§-ának (1) bekezdése szerinti kártérítési jogviszony az alperes és a felperes között. A felperes által előadottak tehát - még azok valóságtartalma bizonyítása esetén - sem alkalmasak az alperes kártérítési felelősségének megállapítására.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását kérte a kereseti kérelmével egyező tartalommal.

Megismételte, hogy nála 1972-ben nyelőcsőműtétet végeztek a **k...** kórház - jelenleg **K...** Kórház - mellkassebészeti osztályán. Ezen műtét következtében a hangszalagja annyira megsérült, hogy a hangja teljesen tönkrement. 1981-ben dr. **B.L** fogorvos és szájbélsz fogorvosi beavatkozást végzett nála, ekkor kontrasztanyagokat, illetve mikroelektronikai eszközöket helyezett el benne. Ennek révén lehetővé vált, hogy az állam különböző hatóságai (**B**, **H...M...**, **B...**, **Á...**, katonai- és polgári titkosszolgálatok) titkosszolgálati rögzítés útján megfigyeljék a felperest. A hivatkozott orvosi beavatkozások és azok következményei tönkretették a felperes egészségét, és az elmúlt 40 évben az állapota folyamatosan rosszabbodott. Álláspontja szerint egyértelműen az alperes, mint a fent említett szervek működtetője felelős mindezen károk bekövetkeztéért. Indítványozta szakértői bizonyítás elrendelését állításai alátámasztására.

Az alperes az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte helyes indokainál fogva. Kérte továbbá a felperest másodfokú eljárási perköltségben marasztalni.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg, abból helyes jogszabályok alapján helytálló jogi következtetést vont le. Érdemi döntése is helyes, ezért azt a másodfokú bíróság helybenhagyta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján, a Pp.254.§-ának (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget a felperes köteles viselni a Pp.78.§-ának (1) bekezdése értelmében.

Az ítélőtábla az alperes jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés *a)* pontja és (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés szerinti mérsékléssel 50.000 forintban határozta meg, arra tekintettel, hogy a másodfokú eljárásban jelentős jogi képviseleti tevékenységet kifejteni nem kellett az elsőfokú ítélet helyes indokaira figyelemmel.

A pertárgyérték alapján a maximum összegű, 2.500.000 forint illeték került feljegyzésre az Itv.62.§-ának (1) bekezdés *b)* pontja alapján. Ezt az illetéket a pervesztességre tekintettel a felperes köteles viselni.

A sikertelenül fellebbező fél a saját pártfogó ügyvédjének díját szintén maga köteles viselni, amelynek összegét a kirendelő hivatal állapítja meg a Pp.87.§-ának (2) bekezdése szerint.

P é c s, 2014. február 27.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró